

GAZETA KRAKOWSKA

N^{ro} 6.

Z KRAKOWA DNIA 18. STYCZNIA 1815 Roku WE SRODE.

Z Peterzburga d. 5 Grudnia. d. k.

(Z Kuryera Litewskiego.)

W imiennych Najwyższych J. C. Mci Ukazach, danych rządzącemu Senatowi 1814 r. wyrażono:

W pierwszym d. 3 Października.

Byłego Dragomana Porty Manuk Beja najmiłościwiej mianujemy aktualnym Radcą Stanu.

W drugim d. 28 Października. „Za powrotem woysk naszych w granice oyczyny, rozkazaliśmy Jenerałowi Feldmarszałkowi Hrabiemu Barclay de Tolli, i Jenerałowi Hrabiemu Benningsenowi rozpuścić do domu pozostałe uzbroienie, które w guberniach wewnętrznych Rossyjskich na obronę w roku 1812 zebrane, dotąd było za granicą. Rządzący Senat niezamiecha uwiadomić o tem, kogo należy, i oświadczywszy wdzięczność naszą wszystkim stopniom uzbroienia: za gorliwość i poświęcenie się okazane przez nie w czasie służby, oświadczy razem żądanie nasze, iżby wojownicy na łonie rodzin, wpośród prac i przemysłu dawniejszemu stanowi ich właściwych, zupełney używali pomyślności i spokojności.”

W trzecim teyże daty. „Po szczęśliwie zakończoney wojnie, uznawszy za potrzebę nowe dać urządzenie lądowym siłom naszym, które przeciwko nieprzyjacielowi działały, rozdzieliliśmy je na dwa tylko woyska, i mianowaliśmy naczelnymi wodzami, pierwszego Jenerała Feldmarszałka Barclay de Tolli, drugiego Jenerała jazdy Hrabiego Benningsena, ze wszystkimi prawami nadanemi w urzędzeniu dla wielkiego działającego woyska.”

Gazeta Poczta Północna, z Peterzburga pod d. 5 Grudnia umieściła następujące listy:

I. List Hrabiego Platowa do Xcia Góreckakowa pod d. 21 Października 1814.

„W zupełnem przekonaniu, że W. X. M. z dobrocią zawsze poglądałeś na dzieła woysk Dońskich, które pod moim są dowodztwem, a które u całej prawie Europy na wdzięczność zasłużyły, wuiam zaś W. X. Mci nieśmiertelnego i we wszystkich dziejach iedynego wodza naczelnego Xiążęcia Alexandra Wasilewicza, łaskawe i na wieki w sercach ich wrazone względy dla siebie ziednały; mam za powinność przesłać W. X. Mci tu w załącze-

niu świadectwa, które im dał Feldmarszałek Hrabia Michał Bohdanowicz Barclay de Tolli (*). Niech to będzie ku powiększeniu ukontentowania W. X. Mci, że te woyska nauczone mężnie walczyć za wiarę, Monarchę i Oyczyznę, przez Bohatyra przeszłych i następnych wieków, w ten czas, kiedy on karząc bezbożnych na wierchołkach gór Alpeyskich, i na pięknych równinach Włoskiej ziemi, zbliżał już zupełną szczęśliwość Francyi, usprawiedliwiły jego oczekiwanie, a dzielnością ducha potrafiły sobie ziednać najwyższe ukontentowanie Monarchy, i zwierzchności wdzięczność. Nic mi więcey nie zostanie, tylko wyrazić szczerze żądanie, cieszenia się nazawsze przyjazną ku mnie W. X. Mci chęcią, i ponowić wyznanie uczuć rzeczywistego poważenia i niezachwianego przywiązania, z którymi nazawsze mam honor zostawać &c. „

II. Odpis Xcia Gorczakowa do Hrabiego Platowa pod d. 27 Listop. 1814.

„ Z największem ukontentowaniem czytałem to sprawiedliwe świadectwo, które Jenerał Feldmarszałek Hr. Michał Bohdanowicz Barclay de Tolli dla walecznych Donskich dał woioownikow, którzy z taką chwałą należeli do wielkich dzieł Kossyyskiego oręza w pamiętnych zwycięztwach, kiedy nietylko wyganiał nieprzyjaciela z ulubioney oyczyzny, ale jeszcze postępując od brzegow Niemna do Wisły, od Wisły do Odry, od Odry do Renu, zatrzymał się nakoniec nad brzegami Sekwany, gdzie Naywyższy Pan błogosławiając obrońcom wiary i praw, dopomógł Nayjaśnieyszemu Monarsze naszemu przywrócić prawego Monarchę na tron

Francuzki. Nie zadziwiam się nad tem. Alexander błogosławiony gardząc trudami i niebezpieczeństwami, prowadził od Boga wybrane rycerstwo, dla przywrócenia pokoju w Europie. Wybrani przez niego wodzowie postępując śladami Jego sławy, usiłowali w dziełach swoich zbudować dla siebie wieczyste pomniki. Bóg błogosławi; Monarcha idzie na czele; rycerstwo pałające wiarą i miłością ku Bogu i Monarsze za nim postępuje. Mogłżeż wód ich zostać niewieńczonym wieczną sławą? Nigdy mi nie wyjdą z pamięci owe chwile, kiedy puszczając się w zawód rycerskiej chwały, byłem w liczbie ochotników razem z Donskami. Przecho- dząc stopnie dowodcow aż do stopnia naczelnego dowodzenia niemi, miło dla mnie było dawać należne świadectwo ich męż- twu i waleczności, przykładowi niemałemu, którym częstokroć winienem był moje powodzenie. Byłem naocznym świadkiem sławy, którą odniósł znamienity ich wódz terazniejszy pod Kauszunami, Kilią, Izmaylem i w Pruskiej ziemi. W terazniejszej zaś przykładowi nie mającej wojnie, nie mogłem nie dzielić uniesienia całej Kossyi, kiedy na samo skinienie swojego Hetmana wyruszył Don cały, starcy i młodzieńcy, zapomniawszy na swoy wiek, zostawiając słabych, rodziny, majątki, siedli na kon, polecili i pokazali światu, że gdzie w sercach poddanych Bóg, Monarcha i Oyczyzna, tam żaden nieprzyjaciel nie jest straszny. Zmarły Xże Italiński Hrabia Alexander Wasilewicz, Suwarow Rymnicki, znał te serca Ruskie: niemi on porażał nieprzyjaciół, podbił państwa, i nieprzechodziste przebywał przepaści.

(*) W liście Hr. Barclay de Tolli do Hrab. Platowa, umieszczonym w Nrze 101 Gazety Krakowskiej.

W jego ustach słowa: *Doniec Mołodiec*, są najpiękniejszą pochwałą dla tego rycerstwa. Sprawując powierzone Ministerjum wojskowe w przeciągu całej przeszłej woyny, z taką chwałą zakończony, miałem nową okoliczność byź świadkiem męztwa i poświęcenia się walecznego Dońskiego woyska. Taż sama okoliczność wkłada na mnie przyjemny obowiązek upraszać J.W. P. abys wszystkim wojownikom Dońskim, pod jego dowodztwem zostającym oświadczył uczucia moiego dla nich bez granic szacunku, z któremi równie iako z najwyższem poważeniem i przywiązaniem całej duszy, mam honor byź i t. d.,

Podług listu pewnego Rossyanina, w gazecie Poczty Północnej umieszczonego, z Moskwy pod d. 9 Listopada: Fabryka materyy iedwabnych kupca Alexandrowa wyrabia do roku więcej, iak za 2 miliony rubli, różnych rękodzieł, a fabryka Czerakowych mająca 5000 warsztatów, wyrabia do roku więcej, iak za 4 miliony rubli rękodzieł, szczególniej zaś szacowane są ich nankiny, perkale, chustki, &c. fabryka kupców Bykowskich wyrabia do roku towarów bawełnianych więcej, iak za 600 tysięcy rubli, &c. Kończy się ten list uwaga, iż w ostatnich trzech latach fabryki Moskiewskie w liczbie i dobroci wzniosły się do stopnia wiary przechodzącego, pomimo nawet zniszczenia, iakiego doznały od najsćcia nieprzyjacielskiego w roku 1812. " Wszędzie (są słowa listu) znalazłem czynność, gorliwość, widoczny wzrost i udoskonalenie, w porównaniu do przeszłego ich stanu. Tysiące rąk pracują tu około rzeczy, istotnie do życia potrzebnych, a tysiące rodzin znajduje w nich dla siebie utrzyma-

nie: Oto są owoce narodowego przemysłu i wpływu fabryk! ,,

Taż gazeta, Poczta Północna, donosi z Stambułu pod d. 14 Listopada: Poseł Francuzki przy tutejszym dworze, Jenerał Andreossi, przez dwor swoy odwołany, wyjechał ztąd dnia dzisiejszego, zostawiając pełnomocnictwo P. Roufin, który sprawować będzie po elstwo aż do przybycia mianowanego Posła Margrabiego de la Riviere.

Z Wiednia d. 30 Grudnia.

(Z Gazety Hamburskiej Wiedeńska Dworska ciągle nic o działaniach kongresu niedonosi.)

N. Król Duński zaszczycił nadwornego Radcę i Kawalera Gentz komanderskim krzyżem szanownego orderu Dannebrog.

Mowią, iż C. K. Feldmar: porucznik Koller uda się na wyspę Elbę z propozycjami do Napoleona, aby miejsce swiego pobytu odmienił. Podług ostatnich doniesień ma tamtejszemu Władcy zbywać na pieniądzech: Proponować mu zatem mają, żeby się przeniósł na mieszkanie do Szkocyi, gdzie punktualnie pobierać będzie swoją pensją.

Wczoray był w Augarten wielki piknik z zarządzenia Kawalera Sidney Smith. Zebrali się tam kawalerowie orderow i zrobili wielką składkę dla niewolników Chrześcian w Tunis i Algierze, tudzież podali niektóre myśli do planu, iakby naprzyszłość zabezpieczyć chrześcian przeciw niewoli i uciemżeniu niewiernych.

Dla urządzenia żeglugi na Renie wyznaczona została osobna kommissya, do której należy także Hollandya.

Względem interessow Saxonii odbywają się teraz ważne naradzenia między

Ministrami czterech wysokich zprzymierzonych Mocarstw. Wchodzi do nich Lord Castlereagh, Xże Metternich, Hr. Rasmowski, Xże Hardenberg i Baron Humbold. Publiczność oczekuje zatem wkrótce rozstrzygnięcia losu tego kraju. Od kilku dni mowiono tu owoynie, ale nie zdaie się, żeby do tey ostateczności przyszło. Mniemaią, że Prussy i Austria ciągle z sobą trzymać będą.

Projekt do konstytucyi, którą N. Cesarz Rosyyski chce Polsce nadać, ma już być wygotowany.

C. A. Radea i Lekarz Sacho otrzymał od N. Króla Pruskiego order orła czerwonego gciety klasy.

Z Londynu d. 30 Grudnia.

Gazeta Goniec pod d. 28 b. m. zawiera co następuje:

”Wczoraysza gazeta Dworska doniosła tylko o przybyciu P. Baker z traktatem pokoju z Ameryką, niewspominając o jego warunkach, któreśmy pod d. 26 oznaymili. — Im więcej zastanawiamy się nad temi warunkami, tem więcej przekonujemy się, iż zasługują na pochwałę wszystkich Anglików, wyjąwszy iedynie tych, którzy mniemaią, iż należało prowadzić daley wojnę z osobistey nienawiści przeciw Madisonowi i jego stronnikom. Nikt w prawdzie nie może być mniej przychylnem temu Prezydentowi nad nas. Wplątał on oyczyznę swoią w niepotrzebną i zgubną wojnę. Lecz tu należy się zastanowić, czyli uzyskawszy chwalebne warunki, należało ie przyjąć, lub dla zemszczenia się nad Madisonem daley prowadzić wojnę? Dla nas powinno być dosyć, kiedy potrafi'ismy zniszczyć jego plany. Przyrzekł on Amerykanom, iż przymusi nas do odstąpienia naszych praw

morskich. Lecz potrafiłże dopełnić tego przyrzeczenia? — Jeżeli zresztą znajdują się ludzie, którzy nie są z tego traktatu kontenci, dla tego, że Amerykanie nie są dosyć ukaranemi, tedy prosimy ich, aby rzucili okiem na zasze zdarzenia wojenne, a przekonaią się, iż lud Amerykański wiele ucierpiał i utracił. Jestże utrata całkowitego handlu dla handlującego narodu niczem? Wzięcie i zburzenie ich stolicy, zniszczenie skarbu, kredytu, z tego wewnętrzne nieukontentowanie, nie sąż dotkliwemi? Wyrzeczenie się rybołówstwa pod Newfoundland i wielka szkółka dla maytków, iestże małą rzeczą? Wyłączenie ich od handlu z Wschodnio-indyjskiemi naszemi po iadłościami nie iestże dla nas ważnem? — Nie chcemy wszelako daley dochodzić czyli Amerykanie dosyć są ukaranemi lub nie, ale zastanowimy się tylko nad głównym przedmiotem, to iest czyli pokoy dla naszego charakteru iest chwalebny, a dla interessu dogodny. Jakiż cel był wojny i coż przez nią zyskaliśmy? Kiedy rzucimy okiem na urzędowe oświadczenie naszego rządu, znajdziemy, iż utrzymanie naszych praw morskich było nayspierwszym celem wojny. Przy zakończeniu posiedzeń parlamentu w roku 1813 rzekł Xże Rejent: Z żalem widzę, iż ciągnie się ieszcze wojna z Ameryką. Zawsze iest moim życzeniem przywrócić dla obu krajow użyteczne przyjacielskie stosunki; lecz nie mogę zezwolić, aby pokoy okupiony był utratą praw morskich W. Brytanii. — Odstąpiliśmy w prawdzie od naszego pierwszego warunku *sine qua non*; lecz coż to znaczy? wszakże przy układach zawsze się coś odstępuje. Nie położyliśmy naszej granicznej linii za nieodstępny warunek, ale o

bieliśmy w traktacie Indyjanów, ażeby ich granice były wedle traktatu między niemi i Zjednoczonymi stanami w roku 1795 zawartego oznaczone, i przy tem obstawaliśmy *sine qua non*. (Tu powstała gazeta *Goniec* przeciw *Morning-Chronicle*, potem dalej mowi.) Znajdują się ludzie, którzy spekulują już, iż Prezydent Madison nie zatwierdzi traktatu; lecz my dalekiemi jesteśmy od takowego mniemania. Jeżeli pełnomocnicy zawarli w Grudniu pokoy na podstawach, które w Sierpniu za niepodobne do przyjęcia uznawali, tedy musieli oczywiście działać podług nowych instrukcyi, które im Prezydent przysłał. Czynili oni iak im kazano, a zatem pokoy jest dziełem samego Prezydenta, i spodziewać się należy, że go zatwierdzi, lubo my aż do przybycia takowego zatwierdzenia nie zaprzestaniemy naszych uzbrajań.

Traktat pokoju w Gandawie podpisany jest z strony Angielskiej przez Admirała Lorda Gamoier, Henryka Goulburn, Wilhelma Adams, doktora praw; z Amerykańskiej przez P. John Quincey Adams (byłego Amerykańskiego w Berlinie i Petersburgu posła) (K. A. Bayard, Henryka Clay, Jonatana Russell i Alb. Gallatina.

Z Kwebeku i Montreal nadeszły tu doniesienia d. 17 Listopada, które opiewają, iż d. 5 Listopada Amerykanie opuścili twierdzę Erie, rozwaliwszy pierwey wszystkie warownie. Jenerał Drummond, który d. 2 zmocniony został, widząc to, i widząc, że należy zakończyć tegoroczną kampanią, odplynął do Kingstonu, zostawivszy w twierdzach Jerzy i Niagara dostateczne osady.

Wiadomości z Halifax do d. 2 Grudnia nie zawierają nic nowego.

Liniiowy okręt *Chatam* o 74 działach ma niezwłocznie do Ameryki odplynąć.

Sekretarz wojenny Zjednoczonych Stanow P. Monroe, podał wojennemu wydziałowi pod d. 17 Października pismo, w którym wyraża, iż dotychczasowe 62, 448 ludzi regularnego woyska, nie tylko utrzymaniem byż mają, ale wystawić jeszcze potrzeba najmniej 40,000 ludzi, iż [korpus inżynierow i artyleryi należy pomnożyć i lepiej urządzić. Wydział poddał pod rozważę kongressu, stosownie do żądania P. Monroe, trzy bille, których okazał niewątpliwy użytek. Przyjęte one iednomyślnie zostały, i nie mało przyłożyły się do podpisania pokoju. — Koszta Amerykańskiego rządu w roku 1814 wynosiły 92 mill. dolarow: Wyrachowane więc, iż na minutę wynosiły 100 Dolar. — Były Prezydent Zjednoczonych Stanow Jefferson nie zatwierdził pokoju z W. Brytanią d. 31 Grudnia 1806.

Braterstwo Kwakrow w Pensylwanii posłało braterstwu swojemu w Anglii następujące oświadczenie:

"Stosownie do zasad naszych jesteśmy przeciwnemi wojnie, która wybuchnęła pomiędzy Zjednoczonymi Stanami i W. Brytanią; uważamy ją iako oplakania godną, i czynić będziemy wszystko, co w naszej jest mocy, dla odjęcia sposobow rządowi Amerykańskiemu do popierania oney; nie dostarczymy ani pieniędzy, ani żadnych rzeczy, które mogłyby się przyłożyć do iey podżegania. Przy takich zasadach i postępowaniu spodziewamy się, iż jeżeli woyska J. K. Mci wtargnęły do prowincy Zjednoczonych Stanow, że nasze osoby i własność uznane będą za święte i nietykane."

Korpus mały woyska Angielskiego pociągnął przez ostatni koniec północney Indyi, przez wzgorza Jmaus, przeciw Rai Napaulu, ponieważ ten Raia powążył się wybierać należące się Kompanii wschodniex pieniądze i opanował niektóre pod górą mieysca. Korpus ten składający się z kilku tysięcy piechoty i jazdy, stał w Kwietniu r. b. obozem pod Gorokpoore; pora była nadzwyczaj gorąca, i z tego powodu obozowały woyska w gęstem mangusowem i dachtylowem lasku. Ciepłomierz okazywał w namiocie 124, a na słońcu 126 stopni ciepła. Woyska szły tylko pomiędzy godzinami 1 i 2gą po północy aż do rana, potem odpoczywały. Mówiono, iż Napaulenowie zatruli wszystkie źródła pod gorami; Angliocy byli zatem przymuszeni kopać nowe studnie.

Xże Rejent nadał wielu woyskowem, którzy się w terażniejszey wojnie wstawili tytuły baronow.

Hozwolenia zawiania do Amerykańskich portow wstrzymane teraz zostały aż do zatwierdzenia traktatu pokoju.

W Londynie i w innych miastach W. Brytanii odbywają się teraz schadzki, dla wyrobienia u parlamentu zmniejszenia uciążliwego podatku od własności. W Westminsterze odbyło się d. 29 takowe naradzenie, na którym znajdował się P. Burdett, i postanowiono na nim oraz żądać reformy parlamentu.)

W wszystkich handlowych miastach sprawił pokoy z Ameryką naywiększą radość. W Birmingham wyprzął lud konie z powozu gońca i zaciągnął go w tryumfie na pocztę. W Manszestrze, Bristol i Liwerpoolu oświecono na tę wiadomość domy i okazano naywiększą radość.

W Dublinie na teatrze było d. 16 b. m. wielkie zaburzenie z powodu nie danej obwieszczeniem zapowiedzianej sztuki.

W Zachodniex Anglii upadł wielki śnieg, a w innych okolicach trzech dniowy deszcz zepsuł do tego stopnia drogi, iż nie można iechać.

Pewien młodzieniec wygrał zakład 50 f. szt. Obowiązał się, iż w 24 godzinach ujdzie 70 mil Angielskich (14 Niemieckich,) a on uszedł ie w 22 godzinach i 45 minutach.

Mniemana Prorokini w Londynie Joanna Southcotte, zamiast urodzenia nowego Messyasza, umarła d. 27 b. m. o godzinie 4 z rana. Ostatnie iey słowa były: "O Angliia, Angliia!,"

W przeszły czwartek wytoczyła się przed Kanclerza W. Brytanii osobliwsza sprawa. Małżonka Lorda D. która przed ślubem żyła z swoim małżonkiem poufale, a teraz tak źle z sobą żyją, iż prosiła o bezpieczeństwo swojej osoby. Kanclerz nakazał, ażeby mąż pod karą 1500 f. szt. więcey iey niebił. Lordowa ta korzystała z dawnego prawa służącego parom i iey małżonkom, i sama w towarzystwie swey panny zaniósła skargę do kanclerza.

Z Paryża d. 31 Grudnia.

Xże Angouleme wyjechał d. 27 b. m. do Evreux, dla oddania tam w imieniu N. Krola pułkowi kirysserow, który iego nazwisko nosi, sztandaru, który Król dla tego pułku przeznaczył. Z powodu tej okoliczności rzekł do pułku: "Officerowie, podofficerowie i kirysserowie! Oto jest sztandar, który Król waszey waleczności powierza; zaprzysiąćcie wgłos i uroczycie, iż wszędzie towarzyszyć mu będziecie na drodze honoru i sławy."

Przemowa ta ożywiła wszystkich obecnych żołnierzy i widzów, i wszyscy wykrzykiwali: " Niech żyje Król! Niech żyje Xże Angouleme! „

W dniu nowego roku będzie w pałacu Tuilleries o godzinie 6 w wieczór wielki obiad podług dawnego zwyczaju Dworu Francuzkiego, podczas którego między innymi Wielki Jalmużnik, W. Marszałek i czyniący służbę kapitan gwardyi stać będą za krzesłem J. K. Mci.

Król wyniosł warowny zamek w Pau, w którym urodził się Henryk IV, na pałac Królewski.

Przed zaczęciem nowego roku trudnią się urządzeniem dworów Xiążąt krwi Królewskiej.

P. Huggher, sekretarz Amerykańskiego poselstwa w Gandawie, przybył tu z traktatem pokoju, który d. 24 b. m. podpisany został. Jedzie stąd do Bordeaux, a stamtąd uda się na Amerykańskim okręcie do Wasingtonu i przywiezie stamtąd zatwierdzenie onego.

Przed dwiema dniami wszystkie stráže i patrole narodowej gwardyi odebrały rozkaz zatrzymywac o pewney godzinie w nocy wszystkie fiakry, które zdawać im się będą podeybrane, przetrząsnienia ich dokładnie i zdania o tem sprawy.

Wszystkie rzeczy Kardynała Fescha, które poczęści znajdowały się już na cle, nagle zatrzymane i od policyi zapieczętowane zostały.

D. 27 umarł tu autor Edipa w Kolonos, Dardanusa, Ifigenii w Lauryi, Smierci Adama i wielu innych lubionych oper, P. Guillard, w 62 roku życia.

W traktyerni Wery zgromadzili się d. 21 b. m. na wojskowy bankiet wszyscy żyjący jeszcze officerowie z gwardyi

Królewskiej roku 1792.

Generał Hr. Excelmann, koniuszy byłey Cesarzowej Jozefy, i adjutant Napoleona, odebrał od Ministra Soult'a na piśmie rozkaz w imieniu Króla, ażeby Paryż opuścił, i za pobierane pół żołdu utrzymywał się w Bar nad Orną. Sprzeciwił się temu rozkazowi pod pozorem, że jego żona bardzo chora, i został w swoim domu aresztowany i strzeżony, lecz uciekł oknem i dotąd nie mogą go wysledzić. Obwiniają jego i młodszego, o Flahault, iż korrespondowali z Królem Neapolitańskim, i mniemają, że Excelmann do Neapolu uiechał. Król zniostszy się z tajną radą rozkazał, ażeby sprawa Excelmanna rozsądzoną została w 16tey dywizyi wojskowej przez Gubernatora Marszałka Mortier, Xcia Trewizy.

Wczoray przyjął Król officerow narodowej gwardyi w tronowej sali. Królewicz Monsieur stawil ich przed nim. Hr. Dessolles miał w imieniu ich mowę. Król odpowiedział: " Z radością przyymmuję życzenia gwardyi narodowej. Naznaczyłem wczesniejszy dzień do ich przyięcia, ponieważ chciałem wczesniey oświadczyć gwardyi narodowej moje uczucia. Umiem szczególniey cenić gorliwość i przywiązanie głównego sztabu. „ Potem rozmawiał z każdym szefem legii i każdemu coś obowiązującego powiedział. Do szefa 10tey legii n. p. " W Pana legiia jest moją sąsiadką; oświadczyey W Pan, iż mieć będę ukontentowanie ją widzieć. Chociaż z samych składa się tylko obywateli, tak jednak jest piękną, iż kiedy stanie przedemną pod bronią, chęć mnie bierze zawołać z Cezarem Juliuszem: oto moja nota legiia! „ Do Szefa 2giey rzekł J. K. Mość: " Nie zapomnę nigdy, iż wielu z was dz-

leży do sekcyi de la Butte des Moulins i Filles de St. Thomas, „ (które podczas buntu Paryż uratowały.) Królewicz Monsieur rzekł między innymi do gwardyi narodowej: „ Gorliwość wasza jest godna pochwały; lubo pilnując nas, pilnujciecie razem i siebie, wszelako my łącałą wdzięczność bierzemy na siebie. „

Ministrowie Królewscy X. Montequiou, Baron Louis i Baron Dandré udzielili wczoray izbie deputowanych odezwę Królewską, odraczającą iey posiedzenia do 1 Marca 1815. Prezes przeczytał potem 4ty artykuł Królewskiego przepisu, który stanowi: „ Izba rozeydzie się skoro odezwa Królewska kończy lub odrocza iey posiedzenia lub ją rozwiązuje. „ Natychmiast powstali wszyscy deputowani i izba się rozeszła. Przed przybyciem ministrów miał Prezes Lainé stosowną do tey okoliczności mowę, którą izba nakazała drukować.

Pomiędzy pochwyconemi listami, które Lord Oxford wiozł do Neapolu, znajdował się list znanej uczoney Damy do Króla Neapolitańskiego. Zaledwo dowiedziała się co się z iey listem stało, napisała zaraz tłumaczenie swoje do Ministra policyi Dandré, który odpisał iey: „ Bądź w Pani zupełnie spokojna, nie obawiaj się niczego, i bądź zapewniona, że ani w Pani myśli, ani wyrazy, ani postępowanie nie zasługują na uwagę rządu J. K. Mei. „ — Zamiast ucieszenia się tą odpowiedzią wzięła ją za urazę.

Ministerium wojenne wydało pod d. 26 b. m. następujący rozkaz dzienny:

„ W chwili kiedy Francya powróciła pod prawego swojego Władcę i do dawnych granic, zwraca się siła wojskowa, i samo z siebie rozumie się, do tegoż

stosunku. Popisowi, którzy gwałtem wybranemi zostali, powroca zatem do swoich domow. — Nie byłoby naowczas słuszością przytłumić te naturalne uczucia; lecz rownie nie byłoby słuszością nie dać im teraz należytego kierunku. Wojsko przywiedzione na przyzwoitą stopę, musi zatrzymać pod swoiemi chorągwiemi tych, których tam los postawił, i których cielesna budowa zdadnemi do tego czyni; musi tych oddalić, którym zdrowie nie pozwala znosić trudow wojskowych, i którzy potrzebni są do utrzymania swoich familii. W takowym względzie tak ten, który pozostał pod chorągwiemi, iako też ten, który do domu wrocil, mają jednakowe prawo do sprawiedliwości. Lustrowano już niezdatnych do służby i wygotowano przeszło 106,000 abszytow. Ci, którzy się dawniey pożeuli i do domow wrocili, otrzymają także od służby uwolnienie. Jak tylko powołani teraz staną przy swoich korpuserach, i wojsko uzupełnione zostanie na stopie pokoju, każdego żądanie będzie miało wzgląd czyli on znajduie się przy wojsku lub za pozwoleniem w domu. Wszyscy którzy mieć będą do tego prawo otrzymają uwolnienie od służby. Zamiarem J. K. Mei jest, ażeby co rok tyle żołnierzy od służby uwolnić, ile innych przybędzie do uzupełnienia wojska. Zasada ta będzie ściśle zachowana. J. K. Mość chce także, ażeby odtąd zaraz, iak tylko korpusera będą uzupełnione, w stosunku dobrowolnego zaciagu, wydane były abszyty, i J. K. Mość przedsięwzmie dogodnego środka do ułatwienia dobrowolnych zaciagow. Takowe powody powinny bydz dostatecznemi do zgromadzenia pod chorągwie tych wszystkich, którzy są powołanemi, chociażby ich do tego obowiązek nie pociągał. Na drodze sławy uysdz mogą kar, które niepostuszeństwo zasobą ciągnie. Na miejscu sławy znajda sprawiedliwość, która im się należy. — W Paryżu d. 20 Grudnia 1814.

(Pod.) Minister Setr. Stanu. wojsk
Mar. Xze Dalmacyi.

DODATEK
DO N^{ro} 5.
GAZETY KRAKOWSKIEJ

Z KRAKOWA DNIA 18 STYCZNIA 1815 Roku WE SRODĘ.

Z Nitawy d. 27 Listopada d. k.

Dnia 28 Sierpnia r. t. w Meihoffie (pod Nitawą) powracając z Peterzburga, o mil dziesięć od własnego majątku, obłożną chorobą złożony, *Mikołaj Bończa Tomaszewski*, Radca kolegialny, Członek zasłużony Cesarskiego Uniwersytetu Wileńskiego, oraz Członek Kommissyi sądowej dla wyswiecenia funduszow edukacyjnych w Guberniach Litewskich, Mińskiej i Białoruskich, dni życia zakończył, mając wieku lat pięćdziesiąt dziewięć w wigilią urodzin swoich. Przed śmiercią, jako szanujący zawsze obowiązki religii, starał się i został opatrzony na drogę wieczności Najświętszemi Sakramentami, i do ostatniej chwili w ciągłych modlitwach polecał się miłosierdziu Najwyższego. Zwłoki jego, po nabożeństwie i obrzędach żałobnych, w tutejszym kościele katolickim farnym, pogrzebione zostały na tutejszym cmentarzu. — Na ten pogrzeb zgromadziło się szanowne duchowienstwo z Litwy, które z obrzędami, w towarzystwie krewnych, przyjaciół, znaiomych i licznie zgromadzonych mieszkańców tutejszych, zapro-

wadziło zwłoki aż na cmentarz, więcey iak o dwie wiorsty od miasta położony. Zgon jego czułym dotknął żalem serca wszystkich, którzy umieli szacować cnoty i przymioty zeszłego, lub doznali jego pomocy i ochoczej zawsze posługi. Literatura zaś poniosła nieodżałowaną szkodę, gdyż niemógł dokończyć dzieła *Historyi Litewskiej*, do którego starannie uczone zbierał materyały, i znaczną część samego dzieła napisał.

Z Tuły d. 29 Listopada d. k.

Wczoray przybył tu Posel Perski i mabawić przez pięć dni. Dziś rano odwiedził go JW. Gubernator cywilny z Urzędnikami gubernii.

Z Madrytu d. 18 Grudnia.

W nowo wyszłej liście odsądzonych tak nazwanych wolnomyślących czyli stronników stanow, znayduie się bardzo wiele skazanych na znaczne summy pieniężne, niektórzy na wygnanie z kraju, a woyskowi powiększey części tylko na lekksze i surowsze więzienia.

Wszyscy, którzy pod dawnym rządem zakupili narodowe lub duchowne do-

bra, muszą je zwrócić, i za karę znaczne summy zapłacić. Don Fuentes Alvaro skazany został na zapłacenie 250,000 fr. kary pieniężnej.

Duchowieństwo świeckie i zakonne wspiera wszystkimi sposobami ciągle Króla. Wszystkie klasztory i bractwa w Madrycie dały dla Króla pobożne uroczystości; Król wywiązując się kazał się w niektóre duchowne bractwa wpisać.

Król wydał pod d. 5 b. m. następujący wyrok:

” Oycowskie moje życzenia i pamięć na dane moje przyrzeczenie w wyroku pod d. 28 Marca 1808 przy moim wstąpieniu na tron, nakłaniają mnie do nadania tym wszystkim, którzy przez gorliwość i przywiązanie do mojej osoby, w czasie mojego uwięzienia w zamku Królewskim S. Wawrzeńca (Eskurial) z podniecenia, wpływu i despotyzmu Don Emanuela Godoy (Xcia Pokoju) podpadli karze więzienia lub wygnania z kraju, znaku zaszczytu, który noszony u dziurki guzikowej na czerwonej wstążce, składać się będzie z złotego krzyża, w środku którego będzie rozeń (znak męczeństwa S. Wawrzeńca, dla którego Król Filip II z powodu wygranej bitwy pod St. Quentin w Eskurial wystawił kościół,) otoczony palmą z napisem: ” Za Króla wynagrodzona niewinność. „ Rozumie się samo z siebie, iż chcący się stać godnym tego zaszczytu, udowodnić musi swoje uwięzienie i inne uciążenia przed wyznaczoną na to władzą. Tak zrozumiana moja Królewska wola, ma być we wszystkim ściśle zachowana i uskuteczniiona.

(Podpis Królewski.)

W pałacu d. 5 Grudnia 1814.

Don Fr. Eguela.

Z wielu stron potwierdza się wiadomość, iż w królestwie Meksyku popadły się wszystkie partye, wspólnie ogłosiły się niepodległymi, i tak znaczną siłę wystawiły, iż mało nadziei do pokonania oney.

W najodleglejszych nawet okolicach zdaie się los prześladować rząd Hiszpański. W znanych pod nazwiskiem wysp Filipińskich posiadłościach, które na wschodnim morzu Azyatyckim między Japonią, Chinami, Siam, Borneo, Makassar i Molujskimi wyspami leżą, i zwiasek z Europą i Hiszpanią tylko przez Akapulko i Meksyk mają, zresztą są bardzo ładne i obfitujące w wszystkie natury i kunsztu płody, ale podlegają często trzęsieniu ziemi z powodu tamtejszych Wulkanow, czego od kilku lat nie było. W dniu atoli i Lutego 1814 tak mocno zaczęły Wulkany wyrzucać lawę, iż w powiatach Cumarinos i Albay pięć ludnych miast zasypany, przyczem 12,000 ludzi życie utraciło, a większa daleko liczba była pokalczonych.

Z Monachium d. 29 Grudnia.

Z powodu nadeszłego niedawno od Króla z Wiednia rozkazu, Jenerał maior artylerji Colonge wyjechał do wyższego Palatynatu, dla ułożenia z Kommiss: Franc: Guillemineau nowych granic. Wyższy Palatynat i kraj Dwochmostow są ciągle naszym wojskiem osadzone. W Dwochmostach stoi nasz pułk lekkiej konnicy, noszący nazwisko Cesarza Austryackiego.

Dla utrzymania naszego wojska na stopie wojennej rozpisany został nowy pobór.

Z Bruxelli d. 31 Grudnia.

Angielscy pełnomocnicy wyjechali

iuż z Gandawy, a Amerykańscy wkrótce wyiada.

Angielski statek pocztowy płynący z Ostendy do Grawesundu, zatopił się zupełnie z 17 podróżnemi.

Z Amsterdamu d. 31 Grudnia.

Na żądanie znakomitszych kupców, bankierow, assekuratorow i przekupniow nakazali burmistrze tutejszego miasta pod d. 28 b. m. iż od w pół do trzeciej aż do trzeciej będzie nad giełdą dzwoniłone i wielkie drzwi będą otwarte. Kto później będzie chciał byż małemi drzwiami wpuuszczony, zapłaci dla ubogich 5 1/2 sztibrow. Jak tylko zegar giełdowy wybił godzinę czwartą, nikt do giełdy nie będzie wpuszczony. Z resztą może każdy tak długo na giełdzie pozostać, poki mu się podoba. Urządzenie to zacznie się od 2 Stycznia.

Z Livornu d. 16 Grudnia.

Związek Hiszpanii z wyspą Elbą jest przez Kommissarza Króla Ferdynanda VII. bardzo ograniczony. Z tem wszystkim Biskup Lorki i Xże Palos posłanemi tam od Króla zostali z proźbą, aby Napoleon, jeżeliby chciał się tam Xże Pokoju schronić, wydał mu go. Napoleon odpowiedział, iż ani jest w chęci wydać tego ministra, ani przez cierpienie go na swojej wyspie narazić się Dworowi Hiszpańskiemu. Nie dozwoli mu nawet wysiaść na wyspę Elbę. Podobneż oświadczenia uczyniły Toskaniia i Neapol.

Z Hanoweru d. 3 Stycznia.

Z podanego zgromadżonem stanom rachunku, pokazuje się, iż długi dawnego Hanowerskiego kraiu mało co więcej nad 10 mill. talarow wynoszą. Prowizya od tego dżugu wynosi 423,000 talarow. Przed ro-

kiem 1795 nie wynosiły te dżugi iako około 2 mill. talarow. W roku 1803 urosły iuż przez koszta graniczney linii i utrzymywanie woysk Pruskich w roku 1801 do 7 mill. talarow.

Stany wyznaczyły z grona swojego cztery kommissve do wygotowania projektow do uchwał.

Z Stuttgardu d. 27 Grudnia.

N. Król Duński, dla okazania N. Królowi Wirtemberskiemu swojego uszanowania iako dla krewnego, przysłał mu order Słonia.

Z Kassel d. 1 Stycznia.

Pałac, w którym Elektorska familija teraz mieszka, nawiedzony powtornie został d. 27 Grudnia pożarem, który zniszczył sprzęty w pokojach pod galeryą obrazow.

Z Włoch d. 20 Grudnia.

C. K. Jenerał artyleryi Hr. Chasteler mianowany jest woyskowym dowodcą w Wenecyi, gdzie d. 9 t. m. uroczyscie wiechał.

Dyrekcyja policvi w Wenecyi zabroniła rozporządzeniem pod d. 16 b. m. wszystkim oddalonym i nie będącym w służbie woyskowej nosić znakow woyskowych.

Z Gandawy d. 28 Grudnia.

W mieście naszym odbył się i pokojem zakończył drugi kongress. W roku 1575 zawarty tu był tak zwany Gandawski pokoy między deputowanemi od Jeneralnych naszych stanow i Xciem Wilhelmem I. Oranii.

P. Todd, ieden z Amerykańskich sekretarzow i zięć P. Madisona, zaprosił do siebie znaiomych w wieczor, wigilią Bożego narodzenia na trunk zwany w Ame-

ryce Egnog, który zwykle dnia tego w Ameryce pija. Zaproszeni długo czekali na obiecany trunek; nakoniec przybył P. Todd i rzekł do nich: Mci Panowie, mam ukontentowanie donieść wam, iż w tej chwili podpisany został pokoy między Ameryką i Anglią. W krotce przybyła reszta pełnomocników Amerykańskich i wspólnie się cieszą.

Dnia 16 i 17 Stycznia 1815.
Cena zboż różnego gatunku na Targu w Krakowie sprzedawanych.

	1.	2.	3.	4.
	Zł. gr.	Zł. gr.	Zł. gr.	Zł. gr.
Korzec				
Pszenicy	30 —	28 15	28 —	27 —
— Zyta	28 15	27 15	27 —	26 15
— Jęczmienia	19 —	18 —	16 15	15 15
— Owsa	9 6	9 —	8 15	— —
— Jagiel	50 —	48 —	46 —	44 —
— Grochu	27 —	25 —	24 —	22 —
— Rzepaku	26 —	25 —	24 —	22 —

D O N I E S I E N I A.

Notaryusz publiczny Powiatu Miechowskiego Depart. Krak. podaje do wiadomości, iż w skutek zalecenia W vs. Tryb. Cyw. I. Inst. Dep. Krak. pod d. 14 Stycznia r. b. pod Nr. 79 wydanego, spisawszy Inwentarz wszelkich ruchomości po zmarłym tu w Miechowie Mikołaju Sztegemanie waczelniku Powiatowym pozostałych, te wszystkie ruchomości, iako to: srebra, bielizna, suknie i nieco z mebli, w moc powyższego zalecenia przez publiczną licytacją w mieście Miechowie w rynku pod Nr. 103 za gotowe pieniądze d. 26 Stycznia r. b. sprzedane zostaną.

W Miechowie d. 16 Stycznia 1815.

Jożef Przemyski Not. P. M. D. K.

Dwa Lekarstwa nowe, odkryte i doświadczone przez P. Hofmanna, Chirurga, Dentystę i Kiłowego Bandażystę, patentowanego przez kilka Kollegiów i Akademii, wykonywającego wszystkie operacye swej sztuki; jedno do utrzymania ochędostwa i zdrowia ust, i zachowania zębów, to jest ocet antyskorbutyczny i aromatyczny, drugie, balsam odentalizyczny tak zwany Hofmannowski do leczenia wszelkiego bólu zębów, bez wrywania onych, chyba w przypadkach nadzwyczajnych, byle się go użyło wczśnie. Wytłumaczy się sposob używania obu specyfików. Ten sam co leczy wszystkie choroby zębów, leczy także wszystkie odgniotki na nogach, tak iakiego ocet antyskorbutyczny leczy wszystkie bóle głowy. Znajdują się u tegoż różne bandaże elastyczne, potrzebne we wszystkich rodzajach ruptury lub kiłu. Mieszka u Pani Beldowskiej Nro 511 na pierwszym piętrze w ulicy Floryańskiej.

Gdy Monopoliczna Entrepryza Soli Xięstwa Warszawskiego dla większej wygody kupujących założyła także w Jaxicach Magazyn Soli, i ten zupełnie już urządziła, donosi zatem Przeświętney Publiczności, iż odtąd dostać może zawsze Soli tak w Jaxicach, iako też na Kazimierzu przy Krakowie, gdzie dla niej bliżej i dogodniej. W Krakowie d. 13 Stycznia 1815.

Niżej podpisany Pisarz Aktowy Deptu Krak. w Krakowie w domu Nro 674 przy ulicy Mikołajskiej Kancelaryą swoją utrzymujący, także zamieszkały ninieyszem do publiczney podaje wiadomości, iż z mocy Rezolucyi W vs. Trybunału Cyw. I. Instancyi Deptu Krak. dd. 20 Lipca 1812 r. do L. 2433 zapadłej, dom murowany pod Nr. 409 przy ulicy Rogackiej stojący po ś. p. Janie Michalskim pozostały, a na małoletnich po tymże pozostałych spadły, d. 22 Lutego r. b. w Kancelaryi Notaryatu, iako na terminie przygotowawczym, o god. 9 z rana więcej dajacemu sprzedany będzie, mający zaś chęć takowego kupienia, winni będą wadium 258 złp. 24 gr. iako 10tą część szacunku przed rozpoczęciem się Licytacyi w gotowiznie złożyć, o warunkach zaś licytacyi w każdym czasie w Kancelaryi Notaryusza niżej wyrażonego dostatecznie zawiadomionym być można. — W Krakowie d. 11 Stycznia 1815.

Andrzej Kossowicz, Pisarz Aktowy Dep. Krak.